

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 מאי 2022

ע"מ 60678-12-19 בן דוד נ' מע"מ - מס קנייה ומע"מ ת"א

1

לפני כב' השופטת ירדנה סרוסי

מערער **דוד בן דוד**
ע"י ב"כ עו"ד עופר רחמני

נגד

משיב **מנהל מע"מ ומס קנייה ת"א**
ע"י ב"כ עו"ד נעה אלשיך
פמת"א (אזרחי)

2

3

פסק דין

4

5 בפניי ערעור על שומת עסקאות לפי חוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן: "חוק מע"מ")
6 ועל שומת מס קניה לפי חוק מס קניה (טובין ושירותים), התשי"ב-1952 (להלן: "חוק מס
7 קניה"), שהוצאו למערער. ענייננו של הערעור בשאלה האם המערער ניהל עסק לממכר
8 סיגריות מוברחות בדוכן ששכר בשוק הכרמל.

9

רקע רלוונטי ועיקרי הערעור בתמצית

- 10 המערער שכר דוכן בשוק הכרמל בתל-אביב שבו הוא מכר, בין היתר, סיגריות שחשודות
11 כמוברחות. לכל אורך התקופה הרלוונטית המערער לא נרשם כעוסק, לא דיווח למשיב
12 על עסקאותיו ולא ניהל ספרים.
- 13 2. בנסיבות אלו, קבע המשיב שומה על פי מיטב השפיטה, כדלהלן:
14 המשיב הוציא למערער קביעת מס ערך מוסף לתקופה של 1.2017 – 6.2018 בגין אי-
15 דיווח על העסקאות למשיב. קרן מס העסקאות לתשלום עומדת על סך של 502,830 ש"ח.
16 בהעדר דוחות למס קניה לשנים 2015 – 2016, המשיב הוציא למערער קביעת מס גם
17 בהתאם להוראות סעיף 5 לחוק מס קניה. קרן המס בקביעת מס הקניה עומדת על סך
18 של 379,922 ש"ח. יצוין כי קביעת מס קניה לשנים 2017 – 2018 נבחנת על ידי המשיב.
19 כן החליט המשיב לפסול את ספרי המערער לשנים 2017 – 2018 בשל אי-ניהול ספרים.
20 כפועל יוצא מכך, הטיל המשיב קנס על המערער בגין אי-ניהול פנקסי חשבונות, בשיעור
21 של 1% ממחזור העסקאות שלו לאותה תקופה, ובסך של 34,607 ש"ח (קרן מס).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 מאי 2022

ע"מ 60678-12-19 בן דוד נ' מע"מ - מס קנייה ומע"מ ת"א

- 1 המערער השיג על קביעות המס השונות ועל הקנס, אולם השגתו נדחתה. מכאן ערעור
2 זה.
3 4. יוער, כי המערער הורשע על פי הודאתו בפסק דין פלילי בקשר למכירת הסיגריות (ת"פ
4 41998-12-20 **מדינת ישראל נ' בן דוד** (15.7.2021)). לפי עובדות כתב האישום בהן הודה
5 המערער, במהלך התקופה שבין חודש אוגוסט 2017 לבין חודש יולי 2018, המערער עסק
6 בממכר טובין, לרבות סיגריות, בדוכן בשוק הכרמל. על אף זאת, המערער לא היה רשום
7 ולא עשה את המוטל עליו לעניין רישומו כעוסק על פי חוק מע"מ, וזאת על מנת להתחמק
8 מתשלומי המס הגלום בעסקאות שביצע.

9 טענות המערער בתמצית

- 10 5. לטענת המערער, אין ולא היה לו עסק לממכר סיגריות. המערער לא היה הבעלים
11 והמנהל של העסק, אלא מר יניב קניאס (להלן: "קניאס"), שאף התייצב לדיון והבהיר
12 כי הוא זה שהפעיל את המערער כעובד שלו, תמורת שכר יומי נמוך. המערער מכר
13 צעצועים, תיקים ואביזרים שונים, ומכירת הסיגריות לטובת קניאס הייתה רק פעילות
14 נלווית לכך.
15 6. קניאס גם מקבל כספים מהמערער עבור הסחורה שנתפסה במהלך הפשיטה של
16 הרשויות. אחריותו של המערער על הסחורה שהוחרמה אינה אחריות על פי דיני החוזים
17 אלא על פי כללי הרחוב. המערער וקניאס רואים במערער שומר שאחראי על הסחורה,
18 בדומה לעובד אשר במשמרתו נלקחה סחורה.
19 7. מצבו הכלכלי העגום של המערער, שאין לו כל רכוש והוא נסמך על ילדיו, מלמד כי הוא
20 לא בעל העסק.
21 8. על הרשות להיפרע מבעל העסק, קניאס, ולא מהמערער, שאינו אלא מוכר שכיר.
22 9. ביחס להרשעת המערער בהליך הפלילי, המערער הודה בעובדות כתב האישום במסגרת
23 הסדר טיעון על מנת לגדר את הסיכון שלו, ואין להשליך מכך על ההליך דנן.
24 10. חששו של המערער לחשוף את שמו של קניאס בפני הרשויות עובר להגשת התצהירים
25 הוא מובן ולא סביר לזקוף זאת כנגדו.
26 11. לגבי אופן בניית השומה, עדות נציג המשיב לא ביססה את האמור בה, והיא לא יותר
27 מניחוש המתיימר להיות מסמך מדעי מדויק. נציג המשיב הגיע למספרים דמיוניים של
28 הכנסה שאיננה הגיונית. לו הייתה נתפסת כמות אחרת של סיגריות, היה נעשה אומדן
29 אחר לחלוטין. משמע, סכום המס הוא שרירותי ונקבע במקרה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 מאי 2022

ע"מ 60678-12-19 בן דוד נ' מע"מ - מס קנייה ומע"מ ת"א

12. במסגרת הסדר קודם בין המערער למשיב שולמו כספים על ידי המערער למע"מ. כעת, בהליך דנן, נדרש תשלום גבוה פי חמישה מאשר שסוכם בהסדר הקודם. המשיב החמיר פי חמישה את הערכותיו המקצועיות הקודמות ויש בכך פסול.
13. בכל הנוגע למקור הסיגריות, גם אם הן חשודות, אין זה הופך אותן למוברחות.
14. המדינה הרשיעה את המערער בהליך הפלילי בלא סכומים, ועל כן הסכומים צריכים להיות בספק. לו אכן היה מדובר במיליונים של שקלים, המדינה הייתה דורשת מאסר בפועל.

8 טענות המשיב בתמצית

15. מנגד טוען המשיב, כי עמדתו מבוססת על ראיות מוצקות, לרבות על הודעותיהם של המערער ושל גורמים נוספים בשוק, על תפיסת סיגריות במחסן של המערער ועל תצפיות שנעשו.
16. המערער הרחיב חזית באופן אסור ושינה גרסאות לרוב. הטענות לפיהן הסחורה במחסן שייכת לקניאס וכי המערער מכר את הסיגריות עבורו עלו לראשונה במסגרת תצהירי המערער ודיון ההוכחות. המשיב מתנגד מפורשות להרחבת החזית. מדובר בהרחבת חזית אסורה, שאף פגעה בניהול ההליך מטעם המשיב.
17. ממילא, טענות אלו לא הוכחו והן עומדות בסתירה לכלל ראיות המשיב. בכתב הערעור ואף בתצהירו טען המערער גרסה עובדתית אחרת, לפיה בעל העסק הוא מר ישראל שלשווילי. גם בין עדות המערער ובין עדות קניאס התגלו סתירות רבות. לפיכך, לא ניתן לתת אמון בגרסה הכבושה של המערער ביחס לקניאס.
18. כנגד המערער עומדים ממצאים קבילים של ההליך הפלילי בעניינו. המערער לא ביקש להביא ראיות לסתור את הממצאים ומכל מקום מדובר בכתב אישום מוסכם ובהודאה מצידו של המערער שאף היה מיוצג בהליך הפלילי.
19. המערער לא זימן עדים רלוונטיים רבים. בכלל כן, המערער לא זימן לעדות את רואה החשבון מטעמו ואף לא את כלל הגורמים שהודעותיהם, שתומכות בעמדת המשיב, צורפו לתצהיר המשיב. המערער לא עמד בנטל ההוכחה המוטל עליו.
20. לעניין הסיגריות המוברחות, מדובר בסיגריות ללא חבק וללא אזהרת משרד הבריאות הישראלי. בחלק מהחבילות הופיע כיתוב ברוסית. המערער לא סיפק גרסה סדורה למקור הסיגריות וגרסתו האחרונה היא שהוא אינו יודע מה מקורן. המערער גם לא הציג כל קבלה על רכישתן. קניאס אף הבהיר כי מדובר בסיגריות מוברחות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 מאי 2022

ע"מ 60678-12-19 בן דוד נ' מע"מ - מס קנייה ומע"מ ת"א

1 21. שומת המשיב מבוססת כדבעי, בפרט כאשר המערער לא ניהל ספרים כלל. המערער לא
2 הציג תחשיב חלופי ולא סיפק הסברים מניחים את הדעת מדוע לא ניהל ספרים.
3 הביקורת המדגמית, במקרה זה של שבוע ימים רצוף, יכולה להעיד על הכלל.

4 **דיון**

5 22. אין בידי לקבל את הנטען על ידי המערער ואני סבורה כי על הערעור להידחות.

6 23. הערעור דגן עוסק בשאלה עובדתית בעיקרה והיא האם המערער הוא שהיה בעל העסק,
7 או שמא הוא רק עסק כמוכר שכיר עבור קניאס. מחומר הראיות שהונח בפניי עולה כי
8 המערער הוא שהיה בעל העסק ולא קניאס. יש די והותר הוכחות התומכות בכך:

9 23.1 ראש וראשון, ונדמה כי די בכך, המערער הודה בעובדות כתב האישום לפיהן
10 הוא מכר טובין בדוכן, לרבות סיגריות, וכי היה עליו להירשם כעוסק בגין פעילותו
11 זו (נספח 6 לתצהיר המשיב).

12 23.2 המערער גם הודה בפני נציגי המשיב בביקורת שנערכה לו כי הוא שוכר את

13 הדוכן ורואה עצמו כבעלי הדוכן, ללא כל רמז לכך שהוא מוכר את הסיגריות עבור
14 גורם אחר (טופס ביקור בעסק מיום 2.8.2017, נספח 10 לתצהיר המשיב). בביקורת

15 נוספת שנערכה לו, טען המערער בפני המשיב כי הוא מוכר סיגריות שהוא רוכש

16 מאנשים שעוברים בשוק וכי הוא מודע לכך שהוא עובר על החוק, אך הוא נאלץ

17 להתפרנס (טופס ביקור בעסק מיום 20.10.2017, נספח 11 לתצהיר המשיב).

18 בביקורת שבה נתגלתה הסחורה במחסן, המערער נתפס עם מפתח המחסן והוא אף

19 טען בפני שוטר במקום כי המחסן שלו. רק לאחר שיחה עם עורך דין שינה גרסתו

20 בסוגיה זו (מזכר מיום 4.7.2018, תוספת לנספח 12 לתצהיר המשיב). בחקירתו אצל

21 המשיב, שמר המערער על שתיקה ולא השיב לשאלות החוקרים, וכאשר נשאל אם

22 יש לו שותפים בדוכן, השיב שלא (הודעה מיום 5.7.2018, נספח 9 לתצהיר המשיב).

23 23.3 על זאת יש להוסיף כי המערער שכר בעצמו את הדוכן ממר שלמה שרם

24 (להלן: "שרם"). שרם נחקר והבהיר כי השכיר את הדוכן למערער, וכי המערער

25 מכר שם סיגריות (הודעת שרם, נספח 15 לתצהיר המשיב). שרם גם הציג למשיב

26 חוזה שכירות עליו חתום המערער (מש/1).

27 23.4 המערער גם שכר בעצמו מחצית מחסן ממר דני קבודי (להלן: "קבודי"), על

28 מנת לאחסן בו את חפיסות הסיגריות (בשווי של מאות אלפי שקלים). קבודי העיד

29 בחקירתו כי המערער הוא ששכר את מחצית המחסן ממנו; המערער הוא ששילם

30 עבור המחסן במזומן בכל חודש; המערער הוא שהחזיק את המפתח לחצי המחסן

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 מאי 2022

ע"מ 60678-12-19 בן דוד נ' מע"מ - מס קנייה ומע"מ ת"א

- 1 ששכר; והמערער הוא שאחסן סחורה במחסן. כן העיד קבודי כי הוא התקין מחיצה
2 מברזל על מנת להפריד בין חלקי המחסן השונים, וכי היה ידוע בשוק שהמערער
3 מוכר סיגריות ושמחצית המחסן שלו (הודעות קבודי, נספח 16 לתצהיר המשיב).
- 4 23.5. גורמים נוספים בשוק, מר יחזקאל נועמה ומר שלום אגמי העידו בפני נציגי
5 המשיב כי המערער מוכר סיגריות, מגיע תכופות מהדוכן למחסן עם שקיות וכי
6 מחצית המחסן שייכת למערער (נספח 17 לתצהיר המשיב).
- 7 24. מצד שני, מלבד עדותם של קניאס והמערער, אין כל ראיה אובייקטיבית לכך שקניאס
8 היה בעל העסק. אף לא אחד מהגורמים האמורים לעיל הזכיר את דבר קיומו של קניאס,
9 לא סופק כל מסמך שתומך באמור ולא עלתה ולו ראשיתה של טענה בזמן אמת כי
10 המערער איננו הבעלים של העסק. דווקא ההיפך הוא הנכון, כאשר נשאל המערער
11 בחקירתו אצל המשיב האם הוא מאוים או עובד עבור גורם אחר, המערער הכחיש זאת
12 בצורה מוחלטת ולא טען ולו ברמז כי יש דברים בגו (עמ' 6, ש' 224 – 239 להודעת
13 המערער, נספח 9 לתצהיר המשיב).
- 14 25. מדובר בטענה עובדתית כבושה שנדמה שעלתה אך לצורך ההליך, ומשכך יש להתייחס
15 אליה בזהירות רבה (ע"א 6315/05 פקיד שומה תל אביב 4 נ' שרצקי, פס' 63
16 (24.12.2012); ע"מ (מחוזי ת"א) 61908-01-19 בבחנב נ' פקיד שומה גוש דן, פס' 100
17 (28.4.2021)). כאשר נשאל המערער מדוע העלה את הטענה רק בדיעבד במסגרת תצהירי
18 העדות וההוכחות, הוא התחמק מלתת תשובה והוא לא השכיל להסביר את השיהוי
19 הניכר בהעלאת הטענה (עמ' 34, ש' 11 – עמ' 39, ש' 8 לפרוטוקול).
- 20 26. בסיכומיו טוען המערער, כי חש מאוים מקניאס. אין בידי לקבל טענה זו. קשה להלום
21 כי המערער חש מאוים שעה שהגורם המאיים לכאורה, מעיד לטובתו ולוקח על עצמו
22 את האשמה. אם לקניאס אין התנגדות להיחשף כעת כבעל העסק, מדוע לא מלכתחילה?
23 ואם יש לו התנגדות, מדוע הוא הסכים לבוא להעיד כעת? מדובר בהתנהלות שאיננה
24 אופיינית למקרים בהם אנשי קש או "קופים" נושאים עליהם את האשמה, ונראה
25 שדווקא קניאס הוא שמתנהג כמו איש קש או "קוף", לאור חובותיו הכבדים גם כן,
26 בסך של מיליוני שקלים, הן לגורמים פרטיים והן לרשויות (עמ' 11 לפרוטוקול).
- 27 27. בנוסף, הן קניאס והן המערער טענו שהמערער עדיין משלם על הסיגריות שהוחרמו (עמ'
28 19, ש' 3 – 5; עמ' 25, ש' 4 – 5; עמ' 53, ש' 18 – 19 לפרוטוקול). אולם, אין כל סיבה
29 נראית לעין שהמערער יהיה אחראי וישתתף בתשלום על הסחורה שהוחרמה, אלא אם
30 היא שייכת גם לו. כאשר נשאל על כך המערער, הוא התחמק ונמנע מלספק תשובה
31 מתקבלת על הדעת (עמ' 53, ש' 20 – עמ' 56, ש' 1 לפרוטוקול). אין כל היגיון בהטלת
32 אחריות על מוכר שמקבל תשלום של 300 שקל ביום לכל היותר בקשר להחרמת סחורה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 מאי 2022

ע"מ 60678-12-19 בן דוד נ' מע"מ - מס קנייה ומע"מ ת"א

- 1 בסך של מאות אלפי שקלים, גם לפי "חוקי הרחוב". זאת ביחוד כאשר לפי גרסת
2 המערער הסיגירות אוחסנו במחסן ששייך לקניאס.
- 3 28. כן התגלו סתירות רבות בין גרסותיהם של המערער ושל קניאס, זאת על אף שהמערער
4 נחקר לאחר שהיה נוכח בחקירתו הנגדית של קניאס:
- 5 28.1 קניאס ציין כי המערער היה מעביר לו את הרווחים בכל סוף יום (עמ' 17, ש'
6 30 – עמ' 18, ש' 1; ועמ' 24, ש' 8 לפרוטוקול). מנגד, המערער טען בתחילה כי הוא
7 היה מעביר לקניאס את הרווחים בכל ערב (עמ' 34, ש' 4 לפרוטוקול), אולם לאחר
8 מכן הוא סיפק גרסה נוספת לפיה הוא העביר את הרווחים פעם בשבוע (עמ' 58, ש'
9 20 – 25 לפרוטוקול).
- 10 28.2 קניאס גם טען שהיקף המכירות היומי בדוכן המערער היה בשיעור של
11 10,000 – 15,000 ש"ח (עמ' 17, ש' 18 – 29; ועמ' 18, ש' 12 – 17 לפרוטוקול). מנגד,
12 המערער טען כי אינו זוכר את היקף המכירות, ולאחר מכן נקב בסכומים אחרים
13 בתכלית, שנעים בין 1,000 לבין 3,000 ש"ח ליום (עמ' 33, ש' 18 – עמ' 34, ש' 2; ועמ'
14 51, ש' 25 – עמ' 53, ש' 1 לפרוטוקול).
- 15 28.3 כך גם קניאס טען ששילם עבור המחסן "בערך חמש מאות, אלף שקל" (עמ'
16 12, ש' 6 לפרוטוקול) לגורמים עלומים שהוא סירב לנקוב בשמם (עמ' 12, ש' 8 – 29
17 לפרוטוקול), תוך הבהרה כי התשלום לא נעשה דרך המערער (עמ' 12, ש' 20 – 25
18 לפרוטוקול); אולם קבודי, בעל המחסן, סיפר בחקירתו אצל המשיב שהמערער הוא
19 ששילם לו עבור המחסן, סכומים בשיעור של 1,000 – 1,200 ש"ח לחודש (נספח 16
20 לתצהיר המשיב). המערער מצדו סיפק גרסה מתגלגלת ביחס לעניין זה, תחילה הוא
21 טען כי קניאס היה מעביר לו באופן קבוע מחצית מדמי השכירות עבור המחסן אולם
22 לאחר מכן שינה גרסתו וטען כי קניאס העביר לו את הכסף פעם באמצעות גורמים
23 שלישיים ופעם ישירות (עמ' 47, ש' 31 – עמ' 48, ש' 34 לפרוטוקול).
- 24 28.4 על אף טענתו כי ראה את המחסן וכי ביקר בו פעם בשבוע, קניאס לא ידע על
25 ההפרדה במחסן ועל המחיצה שנבנתה בו, וניכר שהוא לא היה בו מעולם (עמ' 12,
26 ש' 30 – עמ' 13, ש' 21 לפרוטוקול).
- 27 28.5 קניאס ציין כי המערער לא חייב לו כסף (עמ' 19, ש' 3 – 5 לפרוטוקול) וכי
28 המערער משלם לו מתוך רחמנות (עמ' 25, ש' 4 – 5 לפרוטוקול); ואילו המערער
29 מסר כי הוא חייב לקניאס סכום כסף גדול בגין הסחורה שנתפסה (עמ' 36, ש' 14 –
30 16; עמ' 39, ש' 4 – 22; עמ' 46, ש' 7 – 12; ועמ' 53 – 55 לפרוטוקול).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 מאי 2022

ע"מ 60678-12-19 בן דוד נ' מע"מ - מס קנייה ומע"מ ת"א

- 1 29. לאור האמור, אני סבורה כי המערער כשל מלהוכיח את גרסתו כי קניאס הוא בעל העסק
2 וכי הוא עצמו תפקד רק כמוכר שכיר בדוכן.
- 3 30. אף אם אניח כי מי שהיה בעל העסק הוא גורם עלום אחר (ובכל מקרה לא מדובר
4 בקניאס, שלא היה בעל העסק), ולא המערער, אין בכך לסייע לו. המערער לא הצביע על
5 גורם אחר מלבד קניאס אליו יש לפנות לשם גביית המס, ומכל מקום, בהתאם לפסיקה
6 אין בכך לפטור את המערער מחבותו. ראשית, כפי שעולה מטענות המערער עצמו,
7 המערער נהנה מהודאתו כי הוא בעל העסק, לרבות לעניין מכירת הסיגריות, במסגרת
8 עסקת טיעון ולפיכך, הוא מושתק מלטעון אחרת (והשוו ע"א 732/15 פקיד שומה נ' טל,
9 פס' 7 (21.3.2016) (להלן: "עניין טל")). שנית, ממילא אין בטענה מעין זו לפטור את
10 הנישום מחבות המס, כאמור בעניין טל, בפס' 7:
11 **"סוף מעשה במחשבה תחילה. מי שמשאיל שמו לאחר, ואף מתייצב בפני רשויות**
12 **המס וטוען כי הוא הנישום, עליו לקחת בחשבון כי בסופו של יום הוא עלול לשאת**
13 **בתוצאות הנובעות ממצגיו-שלו... במקרים כגון דא, הרשות נתונה בידי פקיד השומה,**
14 **אם לגבות את המס מבעל העסק האמיתי המעלים הכנסות העסק, או מאיש הקש, ואל**
15 **יחשוב האחד כי הצבת איש קש או 'קוף' בחזית העסק, תקנה לו חסינות, ולהיפך, אל**
16 **יחשוב איש הקש כי מוקנית לו חסינות."**
- 17 31. בכל הנוגע למקור הסיגריות, אני סבורה כי הסיגריות מוברחות, ולמצער, המערער,
18 שהנטל עליו, לא הוכיח אחרת. מדובר בסיגריות ללא חבק וללא אזהרת משרד הבריאות
19 הישראלי, אשר על חלקן מופיע כיתוב ברוסית. המערער עצמו הודה כי הוא אינו יודע
20 מה מקורן וממילא הוא לא הביא כל ראיה אחרת ביחס לכך, לרבות קבלה כלשהי על
21 רכישתן. במצב עניינים זה, אין לי אלא לקבל את טענת המשיב כי מדובר בסיגריות
22 מוברחות.
- 23 32. בכל הנוגע לסכום השומות, אני סבורה כי המשיב הסתמך על המידע שהיה גלוי לו ואין
24 כל פגם בדרך הילוכו. לאחר קבלת צו בית משפט, קיבל המשיב לידיו סרטי מצלמות
25 מעקב הפונות לכניסה למחסן. המערער נצפה במשך שישה ימים, כאשר הוא נכנס ויוצא
26 מהמחסן עם שקיות שחורות. המשיב ערך חישוב שמרני והעריך את כמות הפאקטים או
27 החבילות המינימאלית בכל כניסה ויציאה והכפיל במשך הפעילות. המשיב ערך חישוב
28 על פי ממוצע של הסחורה שהוצאה מהמחסן, לפי מינימום הכמות שנצפתה ומחיר
29 ממוצע של מחירי הסיגריות בדוכן, תוך הכפלה בתקופת הפעילות (נספח 19 לתצהיר
30 המשיב). זוהי הדרך הראויה בנסיבות העניין להעריך את כמות החבילות שנמכרו ואת
31 הכנסות המערער לכל אורך התקופה הרלוונטית. לא בכדי, המערער נמנע מלחקור את
32 נציג המשיב על בניית השומה לגופה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 מאי 2022

ע"מ 60678-12-19 בן דוד נ' מע"מ - מס קנייה ומע"מ ת"א

33. ואילו מצד שני, המערער לא ניהל ספרים, לא הציג תחשיב חלופי, לא הביא כל ראיה
אובייקטיבית למופרזות השומה וכל טענותיו נטענו בעלמא. משכך, אין לו לבוא בטרוניה
אלא אל עצמו. כידוע, "הנטל המוטל על הנישום להוכיח שנפל פגם בשומה הוא רב. לא
די בהצבעה על ראיות מהן עולה שהיה מקום לקבוע שומה אחרת, אלא על הנישום
להוכיח כי הערכת פקיד השומה הייתה שרירותית או מופרכת בעיקרה, באמצעות
הגשת ראיות אמינות וברורות משלו" (ע"א 5072/19 שווארמה א.ש. בע"מ נ' פקיד
שומה חדרה, פס' 29 (9.5.2021); כן ראו למשל ע"מ (מחוזי ת"א) 62797-05-18 ברגיג נ'
רשות המיסים בישראל-היחידה הארצית לשומה (10.6.2021) (להלן: "עניין ברגיג")).
34. מכל מקום, סכום השומה נראה בעיניי סביר בהחלט שעה שקניאס העיד בחקירתו כי
"היה לי קופות של מאה אלף שקל ביום" ממכירת סיגריות בשלושה דוכנים (עמ' 15,
ש' 23 לפרוטוקול) וכי לדעתו המערער היה מכניס 10,000 – 15,000 ש"ח ליום (עמ' 17,
ש' 18 – 24 לפרוטוקול).
35. המערער טוען כי לא ייתכן שהוא קיבל את הסכומים שמצוינים בשומה, שכן הוא חי
ברמת חיים נמוכה, נעזר בילדיו ועובד בעבודה נוספת. אף אם אניח כי כך הדבר, על אף
שהוא לא הוכח, עדיין אין בידי לקבל את הטענה. ראשית, הסוגיה הנדונה בערעור דן
היא לא הוצאות המערער והתנהלותו הכלכלית, אלא מהו סכום מכירותיו. לא מן הנמנע
שהמערער הוציא את כל כספו על פעילויות כאלו ואחרות, וידועים ומפורסמים מקרים
רבים בהם אנשים הוציאו את כל כספם לריק (וראו למשל עניין ברגיג, בפס' 30). שנית,
לטענת המערער, קניאס הוא בעל העסק והוא שנהנה מרווחי העסק. אולם, מעדותו של
קניאס עולה כי הוא מצוי בחובות כבדים בסך של מיליוני שקלים וכי מצבו הכלכלי לא
טוב יותר מזה של המערער (למשל עמ' 11 לפרוטוקול). אם המערער עדיין אוזח בטענתו,
הרי שהיא נכונה גם כלפי גרסתו כי קניאס הוא בעל העסק, ועל כן אין בה כדי לסייע לו.
36. המערער מלין על כך שסכום השומה גבוה פי חמישה מהסכום שנקבע בהסכם הפשרה
הקודם בין הצדדים ועל כן הוא לא מידתי. אין בידי לקבל את הטענה. ראשית, לא דומה
סכום שנקבע בפשרה שנעשתה לאחר מעידתו הראשונה של המערער, לסכום שנקבע על
פי הדין, לאחר שהמערער המשיך בפעילותו העבריינית ולא השכיל לשנות את דרכיו.
שנית, וזה העיקר, המשיב הסביר ונימק את דרך קביעת השומה בענייננו, אשר נעשתה
לפי ראיות מבוססות שלא היו בפני המשיב בהליך הקודם.
37. אין בעובדה כי ההרשעה בהליך הפלילי נקבעה ללא סכומים כדי לסייע למערער. מדובר
בהליך אחר, בעל רף הוכחה אחר. בדיוק כפי שהמערער גידר את הסיכון שלו, כך גם
התביעה הפלילית גידרה את הסיכון שלה, ואין כל פגם בכך שרשויות המס בחרו לנסות
להוכיח את הסכומים במסגרת ההליך האזרחי.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

03 מאי 2022

ע"מ 60678-12-19 בן דוד נ' מע"מ - מס קנייה ומע"מ ת"א

1 38. סיכומם של דברים, הערעור נדחה.
2 צר לי שהמערער לא השכיל להגיע להסכמות עם המשיב והוא התעקש על המשך ניהול
3 ההליך עד תומו על אף טענותיו הקלושות.
4 לאור התוצאה שאליה הגעתי ולאור התנהלות המערער (לרבות אי-קיום דיון ענייני
5 בישיבת קדם המשפט מיום 16.3.2021 ואיחור ניכר בהגשת התצהירים מבלי שהתבקשה
6 ארכה), המערער יישא בהוצאות המשיב בסך של 75,000 ש"ח.

7

8

9

10

11

12

13

14

15

ניתן היום, ב' אייר תשפ"ב, 03 מאי 2022, בהעדר הצדדים.

ירדנה סרוסי, שופטת

16

17

18

19

20

21

22